

Messu

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

3. Adventti, 17.12.2023

Pyhän aihe	Tehkää tie Kuninkaalle
Liturginen väri	Violetti
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 85:9–14
Vanhan Testamentin teksti	5. Mooseksen kirja 18:15–19
Epistolateksti	Roomalaiskirje 16:25–27
Evangeliumi	Johannes 1:19–27

Virret

Alkuvirsi	7	Valmistu Herran kansa
Kiitosvirsi	Ei veisata	
Saarnavirsi / päivän virsi	8	Nyt tahdon käydä vastaan
Uhrivirsi	5	Te laaksot, notkot
Ehtoollisvirret	731, 736	Isä Taivaan, Riemuitse Siion
Päätösvirsi	840	Soi lauluni kiitosta Herralle

Kollehtarukous:

Herra, Kaikkivaltias Jumala. Kallista korvasi meidän rukoustemme puoleen. Valaise pimeät sydämemme ja etsi meitä armollasi. Sinun Poikasi, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

Saarnateksti: Johannes 1:19–27

Saarnan aihe: Jumala valmistaa tien

Johdanto:

Kun ihminen haluaisi aloittaa jonkin työn, niin me normaalisti otamme yleiskatsauksen siihen, onko meillä työhön tarvittavat välineet ja aineet. Jos joku teistä haluaisi rakentaa esimerkiksi kasvihuoneen, niin hän tekee joitakin suunnitelmia siitä, millainen kasvihuoneen tulisi olla, mitä materiaaleja ja mitä työvälineitä siihen tarvitaan. Lähtökohtaisesti, sinä voit omalla työlläsi valmistella tuon kasvihuonehankkeen, vaikkakin teen sen ainoastaan, jos Jumala antaa terveyttä ja elinpäiviä.

3. Adventin aiheeksi on annettu ”Tehkää tie Kuninkaalle.” Tämä tien valmistaminen tai tekeminen Kristukselle on kuitenkin erilaista, kuin on vaikkapa tuon kasvihuoneen valmistaminen. Tien valmistaminen Kuningas Jeesukselle voidaan helposti ymmärtää väärin, sillä ethän sinä voi itse valmistaa Kuningas Jeesukselle tietä vaan Jumala valmistaa tien, toisin sanoen, raivaa niitä esteitä pois sinun elämästäsi, jotka ovat estämässä sinua näkemästä perisyntin turmelusta itsessäsi ja jotka sinua pitävät kiinni tämän katoavan maailman aarteissa. Usein Jumala tekee tätä esteiden raivaamistyötään viemällä meidät ajalliseen tuskaan ja osoittamalla, että elämästä ilman Jumalaa ja Kristusta puuttuu tarkoitus. On kuitenkin kaksi asiaa, missä ihminen voi olla valmistamassa tietä Herralle Jeesukselle:

- i. Tulemalla säännöllisesti syömään Jumalan ruokaa, Taivaan mannaa
- ii. Menemällä tapamaan ahdistettuja, sairaita, murheellisia, masentuneita ja kuolevia kanssavaeltajia tai ketä tahansa, joiden tykö Jumala sinut lähettää; voit valmistaa tietä Herralle Jeesukselle heidän kuolemattomiin sieluihinsa Johannes Kastajan. Voit muistuttaa heitä tilinteon hetkestä Elävän Jumalan kanssa, pyhästä kasteestaan, voit kysyä heiltä, uskovatko he Herraan Jeesukseen syntiensä sovittajina ja voit kysyä heiltä, haluaisivatko he ripittäytyä ja saada Herran pyhän ehtoollisen ja kutsua seurakuntasi paimenen palvelemaan tässä.

Mutta jos ihminen toistuvasti torjuu Jumalan kutsun ja Hänen valmistavan työnsä, Jumala voi myös turruttaa ihmisen omantunnon ja sydämen liikutukset evankeliumille, josta Kaikkivaltias ja armollinen Jumala meitä varjelkoon. Jumala puhuu profeetta Jesajan kautta: **”Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen ja sulkenut teidän silmäanne – profeettanne, ja peittänyt teidän pääanne – näkijänne.”** (Jesaja 29:10) Nyt me elämme kansakuntana tällaista hyvin vaarallista aikaa; vaarallista erityisesti kuolemattomien ihmissielujen iankaikkisen päämäärän näkökulmasta. Jesajan tekstissä sana ”vuodattaa” tarkoittaa myös metallin valamista. Sana ”sulkea” tarkoittaa silmien sitomista kiinni. Sana ”peittää” tarkoittaa ikään kuin tyhjiä kolojen peittämistä. Elämme aikaa, jolloin Herra Jumala on vuodattanut sellaisen raskaan unen, sydämiä turtuneisuuden, joka on verrattavissa metallin valamiseen. Hän on peittänyt näkökyvyn monelta, sitonut monien kansamme johtajien ymmärryksen, ja se tyhjiö, joka jää, kun hylätään pyhä kristillinen usko, on täyttynyt epäjumalilla ja irstaudella. Ystävä, rukoilkaamme Jumalan armoa, että syvä synnintunto ja Jumalan pelko saisi vielä vallata kansakuntamme omantunnot ja kääntyisimme parannuksessa Elävän Jumalan puoleen.

1. Minä en ole (Johannes 1:20)

Ihmiselle on tarpeen, että hän käsittää kuka hän on ja kuka hän ei ole. Johannes Kastaja sanoi hyvän tunnustuksen: **”Minä en ole Kristus.”** (Johannes 1:20) Johannes käsitti, että hän oli tienraivaaja Kristukselle ei Lunastaja eikä Sovittaja. Hän julisti parannusta ja uskoa, mutta aina osoitti tietä Kristuksen luokse. Tämä Johannes Kastajan tunnustus oli todella tärkeä, sillä tuohon aikaan Israelin kansan historiassa oli monenlaisia pelastuksen julistajia, monia, jotka tekivät itsensä messiaaksi. Apostolien teoissa eräs Gamaliel niminen fariseus piti puheen muille fariseusten johtomiehille, jotka tahtoivat vangita Pietarin ja joitakin muita apostoleja: **”Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte tehdä näille miehille. Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas, sanoen jokin olevansa, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä; hänet tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he joutuivat häviöön. Hänen jälkeensä nousi Juudas, verollepanon päivinä.”** (Apostolien Teot 5:35–37).

Johannes Kastajan todistus oli kirkas: hän oli vain tienraivaaja, syntinen syntisten joukossa, joka itsekin tarvitsi Kristusta syntiensä sovittamiseksi. Tänä maailman aikana, jolloin itseänsä korottavia idoleita, omasta mielestään isoja persoonia, julkkiksia ja poliittisia johtajia on pilvin pimein, houkutus pitää itseään Jumalan Sanan yläpuolella on suuri, ja siksi Johannes Kastajan todistus on raitis ja terve: **”Minä en ole Kristus.”** Mekin sanomme: ”Me olemme armahdettuja syntisiä, Jumalan Pojan kalliilla verellä lunastettuja, vapaaksi ostettuja. Me olemme vain Jumalan palvelijoita, Hänen pyhän Sanansa alle asetettuja, armon evankeliumilla vapaaksi tehtyjä ja yksinomaan vieraan vanhurskauden, Kristuksen lahjavanhurskauden perusteella Jumalalle otollisia.”

2. Teidän keskellänne seisoo Hän (Johannes 1:26–27)

Johannes Kastaja osoitti Jeesusta. Hän sanoo tulevissa jakeissa kahdesti: **”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.”** (Johannes 1:29 ja 36) Johannes Kastaja sanoo myös: **”Teidän keskellänne seisoo Hän, jota te ette tunne.”** (Johannes 1:26) Hän sanoo myös: **”Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään.”** (Johannes 1:27) Tällainen

oli Johannes Kastajan Jeesus. Johannes kuului vielä vanhaan liittoon, sillä Herramme Jeesus sanoo: **"Tämä on se, josta on kirjoitettu; katso Minä lähetän enkelini Sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi Sinun eteesi. Totisesti Minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän."** (Matteus 11:10–11) Hän oli se airut, joka kulki Messiaan edellä, hän sai nähdä Jeesuksen, mutta sai vasta lupauksista omistaa Kristuksen, sillä Jeesus ei vielä ollut mennyt ristille, ei vielä ollut kuollut ristillä eikä vielä ollut ylösnoussut synnin, kuoleman ja perkeleen kukistajana. Silti Johannes osoitti vain ja ainoastaan Jeesukseen. Johanneksella oli kirkas tähtäyspiste; Johannes sanoikin: **"Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä."** (Johannes 3:30) Mutta teille ystävät, syntienne sovituksen työ on jo tehty ja se on teidän hyväksenne annettu pyhässä kasteessa ja Kristuksen vaikuttamassa uskossa.

Pyhä Raamattu sanoo: **"Teidän keskellänne seisoo Hän, jota te ette tunne."** (Johannes 1:26) Miten on ystävät teidän kohdallanne; tunnetteko te Hänet, Jumalan Karitsan, Herran Jeesuksen, joka seisoo teidän keskellänne? Tunnetteko Hänet, Kristuksen, joka ei ainoastaan seiso teidän keskellänne, vaan joka on Immanuel, Jumala meidän kanssamme? Toivon, että tunnette, sillä saattehan te pian Herran Jeesuksen ruumiin ja veren aterian syntienne anteeksiantamiseksi. Ja koska Jeesus – Immanuel – on keskellämme ja on ruokkinut meitä ruumiinsa ja verensä aterialle, me seurakuntana veisaamme: **"Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, Sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet Sinun autuutesi, jonka Sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestynyt pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille."** (Luukas 2:29–32)

Rakkaat ystävät, minua on syvästi puhutellut eräs pyhän Raamatun kohta. **"Heräjä, heräjä, pukeudu voimaasi, Siion; pukeudu juhlapukuusi, Jerusalemi, sinä pyhä kaupunki."** (Jesaja 52:1a) Pyhä Henki kehottaa tässä sinua pukeutumaan voimaasi. Voi kuulostaa, kuin tässä olisi kyseessä sinun voimasi; ei ole. Raamattu nimittäin kirjoittaa: **"Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja Hänestä tuli minulle pelastus."** (Exodus 15:2; 13) Herra Kristus, ja Hänen ansionsa sinun hyväksesi luettuna on sinun voimasi ja väkevyytesi. Kristus on yksin kukistanut synnin, kuoleman ja perkeleen ja Hän yksin lahjoittaa koko ansionsa sinulle ja alati puhdistaa sinun omantuntosi. Toiseksi pukeudu juhlapukuusi. Tässä on heprean kielellä kaksi sanaa: kaunistava vaate. Sana "kaunistava" tarkoittaa "kaunistus" ja "liioitteleva" ja "kerskaava." Ystävä, Herramme Jeesus Kristus on sinun kaunistuksesi, sinun kerskauksesi, sillä Hänen vanhurskautensa vaate on ihanampi ja säteilevämpi kuin mikään tämän maailman loisto; Hänen verensä ansio kuolemattoman sielusi lunastushinta on arvokkaampi kuin koko maailman rahat ja aarteet ja pääomat: **"Te ette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut (vapaaksi ostetut, Jumalan perintöosuudeksi hankitut) turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan."** (1. Pietari 1:18–19) Ystävä, älä siis jää katsomaan kelvottomuuttasi, älä koeta parannella itseäsi. Sinulla on jo ihana juhlapuku ylläsi, Jeesuksen Kristuksen vanhurskaus. Sinulla on Kristus kauniina juhlapukunasi ja Hän on kerskauksesi. Kristus on sinun voimasi; onhan sinut liitetty Häneen kasteessasi. **"Tämä on teille ilosanomana julistettu."** (1. Pietari 1:25) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M.

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa

On 3. Adventtisunnuntai. Messuliturgiassa on paastonajan käytännön mukaan seuraavat muutokset:

1. Alkutervehdyksen jälkeen sytytämme 3. adventtikynttilän laulaen virrestä 13 säkeistöt 1–3
2. Kunnia jätetään laulamatta
3. Kiitosvirttä ei lauleta
4. Yhteisenä esirukouksena käytetään Litanian A rukousta, sivulta 460 Luterilaisia virsiä kirjasta
5. Isä-meidän-rukous luetaan
6. Messun loppukiitoksessa laulamme lyhyemmän ”Jumalalle kiitos halleluja”- veisuun
7. Saarnavirren ja saarnan välissä on pyhäkoululaisten lukema ja esittämä joulukuvaelma